ÁLTALÁNOS TÉMA:
NOÉ, DÁNIEL ÉS JÓB – PÉLDAKÉPEI ANNAK, HOGY HOGYAN ÉLHETÜNK GYŐZEDELMES ÉLETET AZ ÉLET VONALÁN ISTEN ÖKONÓMIÁJA BETÖLTÉSÉHEZ

Negyedik üzenet

Isten szándéka Jóbbal

Igeolvasmány: Jób 42,1-6; 2Kor 3,8-9; 4,10-12. 16-18; 5,18-20

I. Az volt Isten szándéka Jóbbal, hogy ő egy olyan emberré váljon, aki a mennyei látásban és Isten ökonómiája valóságában él:

A. Jób tapasztalata egy lépés volt, amit Isten tett meg az Ő isteni ökonómiájában, hogy végrehajtsa a megelégedett Jób felemésztését és megfosztását azért, hogy lerombolja Jóbot, hogy Istennek legyen egy útja újraépíteni őt Magával Istennel, és bevezetni őt Istennek egy mélyebb keresésébe, hogy így ő elnyerje Istent az Ő áldásai, valamint a feddhetetlenségben és erkölcsi tartásban elért eredménye helyett – Fil 3,10-14; 1Kor 2,9; 8,3; 2Móz 20,6; 1Krón 16,10-11; 22,19a; 2Krón 12,14; 26,3-5; 34,1-3a; Zsolt 24,6; 27,4. 8; 105,4; 119,2. 10; Héb 11,6.

B. Az, aki nem törődik Istennel talán sok dolgot elnyer, és látszólag gyarapodik (Zsolt 73,1-15); azonban azt, aki törődik Istennel, Isten korlátozni fogja, sőt, sok mindentől meg fogja fosztani; az Isten szándéka a keresőivel, hogy ők mindent Őbenne találjanak meg, és ne térüljenek el Neki Magának a teljes mértékű élvezetétől (16-28. vers).

C. Isten a célból foglalkozik az Ő szent népével, hogy ők mindentől megüresedjenek, és egyedül Istent fogadják el nyereségüknek (Fil 3,8; vö. Zsolt 73,25-26); az Isten szíve vágya, hogy teljesen elnyerjük Őt életként, életellátmányként és mindenként a létünk számára (Róm 8,10. 6. 11; vö. Kol 1,17b. 18b).

D. Ahhoz, hogy Isten ökonómiájának és a velejáró isteni kitöltésnek a valóságában éljünk, szükségünk van arra, hogy Isten beépítse Magát a benső, valódi, lényegi alkatunkba, hogy az egész lényünk alkatilag újraépüljön Krisztussal:

1. Amint Pál leveleiben feltárul, az Isten célja a velünk való bánásmódjában, hogy mindentől megfosszon minket és feleméssszen minket, hogy egyre inkább elnyerjük Istent – 2Kor 4,16-18.
2. A gyülekezet azáltal épül fel, hogy Krisztus elkészíti az otthonát a szíveinkben, vagyis Önmagát belénk építi, a szívünket, a benső, valódi, lényegi alkatunkat, az otthonává téve – Ef 3,16-21.

E. Krisztusban Isten az ember alkotóelemévé lett, az ember Isten alkotóelemévé lett, és Isten és az ember összeelegyedett egy entitássá, az Isten-emberré; ez arra utal, hogy az Isten célja az Ő ökonómiájában, hogy Önmagát emberré tegye azért, hogy az embert Istenné tegye életben és természetben, de nem az Istenségben – 2Sám 7,12-14a; Róm 1,3-4; Mt 22,41-45; Jn 14,6a; 10,10b; 1Kor 15,45b; Jn 6,63; 2Kor 3,6; 1Jn 5,16a.

II. Isten ökonómiája az, hogy Isten testet öltés által egy emberré válik a hústestben, hogy az ember átformálódás által Istenné váljon a Szellemben Istennek az emberbe és az embernek Istenbe való építésért, hogy elnyerjen egy testületi Isten-embert:

A. Az örökkévaló és Háromegy Istennek az emberré válása során történő rendkívül csodálatos, nagyszerű, titokzatos és mindent tartalmazó átalakulásai azonosak Isten munkájával az emberben az Ő örökkévaló ökonómiája elvégzéséért – Mik

5,2; Jn 1,14. 29; 3,14; 12,24; Csel 13,33; 1Pt 1,3; 1Kor 15,45b; Csel 2,36; 5,31; Héb 4,14; 9,15; 7,22; 8,2:

1. Ezek az átalakulások azok a folyamatok, amelyeken a Háromegy Isten az Ő Isten-emberré válása során áthaladt, miközben az istenséget az emberségbe hozta és az istenséget az emberséggel elegyítette egy prototípusként a sok Isten-ember tömeges reprodukálásához; Ő a Háromegy Isten megtestesülésévé lett, elhozva Istent az emberhez és Istent olyanná téve, akivel az ember kapcsolatba léphet, akit megérinthet, befogadhat, megtapasztalhat, élvezhet, és akibe beléphet – Jn 1,14; Kol 2,9; Róm 8,28-29.
2. Isten ezekről az átalakulásokról szól a Hóseás 11,4-ben, mondván, „Emberi kötelékekkel vontam őket, szeretetnek köteleivel"; az *emberi kötelékekkel [...], szeretetnek köteleivel* kifejezés azt mutatja, hogy Isten az Ő isteni szeretetével nem az istenség szintjén szeret minket, hanem az emberség szintjén; Isten szeretete isteni, de emberi kötelékekben, vagyis Krisztus embersége által ér el minket:
   a. A kötelékek (az átalakulások, a folyamatok), amelyek által Isten von minket, magukba foglalják Krisztus testet öltését, emberi életvitelét, megfeszítését, feltámadását és mennybemenetelét; Krisztusnak az emberi mivoltában tett mindezen lépései által ér el minket Isten szeretete az Ő megmentésében – Jer 31,3; Jn 3,14. 16; 6,44; 12,32; Róm 5,5. 8; 1Jn 4,8-10. 16. 19.
   b. Krisztustól függetlenül Isten örökké tartó szeretete, az Ő változatlan, leigázó szeretete, nem lehetne uralkodó [győztes] velünk kapcsolatban; Isten változatlan szeretete azért uralkodó [győztes], mert ez egy Krisztusban, Krisztussal, Krisztus által és Krisztusért lévő szeretet.
   c. Isten örökké tartó szeretete mindig győzedelmes; végső soron, a kudarcaink és hibáink ellenére, Isten szeretete győzelmet fog aratni – Róm 8,35-39.

B. A háromrészes ember átformálása Isten munkája, hogy „istenesítse" az embert, alkatában a feldolgozott és kiteljesedett Háromegy Istenné tegye az embert; annak során, hogy Isten megjelent neki, Jób meglátta Istent azért, hogy elnyerje Istent, és így Isten átformálja őt Isten céljáért – Jób 38,1-3; 42,1-6; 2Kor 3,16-18; Héb 12,1-2a:

1. Isten meglátásából következik, hogy a lényünk átformálódik Isten képére; így minél inkább Őrá mint a kiteljesedett Szellemre tekintünk a szellemünkben, annál inkább a lényünkbe fogadjuk az Ő összes összetevőjét az isteni alkotóelemként, és így a régi alkotóelem „kiürüljön", hogy az egész lényünk újjá váljon; a keresztyén élet nem arról szól, hogy külsőleg megváltozzunk, hanem hogy a bensőnkből átformálódjunk – 2Kor 3,18; Zsolt 27,4; Gal 6,15-16.
2. Azáltal tudunk a mindennapi átformálódás folyamatában megmaradni, hogy a szívünket az Úrhoz fordítjuk, hogy fedetlen arccal szemléljük és visszatükrözzük Őt; egy fedetlen arc az Úrhoz forduló szívvel azonos – 2Kor 3,16. 18:
   a. A szívünkkel az Úrhoz fordulni nem más, mint az Urat szeretni; minél inkább szeretjük az Urat, annál inkább megnyílik a szívünk az Úrnak, és Neki módja lesz arra, hogy kiterjedjen a szellemünkből a szívünk minden részébe.
   b. A szívünknek az Úrhoz fordítása, a szívünk megnyitása az Úr számára, a kulcs az életben való növekedésünkhöz; a szívünket az Úr számára egyszerűen meg tudjuk nyitni azáltal, hogy ezt mondjuk az Úrnak: „Ó Uram, szeretlek Téged; szeretnék kedvedre tenni."

c. Amint az Urat szemléljük napról napra minden helyzetünkben (Zsolt 27,4), vissza fogjuk tükrözni az Úr dicsőségét, és át fogunk formálódni az Ő képére dicsőségről dicsőségre.
d. Sok keresztyén nem örömteli, mert a Szellem bennük nem örömteli (Ef 4,30; vö. Zsolt 16,11; 43,4; Csel 3,19-20; 2Móz 33,11. 14-17; Héb 1,9; Jer 15,16; Jn 15,9-11; 1Jn 1,3-4; 2Jn 12; Fil 4,4); ha nem fordítjuk a szívünket az Úrhoz, hogy hagyjuk az Úr Szellemének, hogy kiterjedjen a szellemünkből, elfojtottak és levertek leszünk.
e. Ahol az Úrnak Szelleme, ott a szabadság (2Kor 3,17); ha valaki azt mondja egy találkozóról, hogy unalmas, fel kell ismernünk, hogy ő maga az, aki a bensőjében unatkozik; de amikor az Úrhoz fordítjuk a szívünket, a szabadságunkként élvezzük a Szellemet.
f. Mihelyt a felszabadító Szellemnek megvan a módja arra, hogy kiterjedjen a szívünk minden részébe, felszabadultak, mindenen felett állóak és szabadok leszünk; ez a szabadság dicsőség, ami Isten jelenléte és Isten kifejeződése; nemesnek, tiszteletre méltónak és dicsőségesnek érezzük magunkat, mert [éppen] átformálódunk az Ő képére – 18. vers; 1Móz 1,26.

C. Az átformálódás átvisz minket egy formából, az óember formájából, egy más formába, az új ember formájába; az Úr Krisztus halálának a megölése által viszi véghez ezt az átformáló munkát – 2Kor 4,10-12. 16-18:
1. A 2Korinthus 4,10-ben Pál azt mondja, hogy mi mindig a testünkben hordozzuk Jézus halálra adatását [Károli: halálát]; *halálra adatás* jelentése megölés; Krisztus halála megöl minket – 1Kor 15,31. 36; Jn 12,24-26; 2Kor 1,8-9.
2. Krisztus halála az összetett Szellemben van; a Szellem Krisztus halálának és annak hatékonyságának az alkalmazása – 2Móz 30,22-25; Róm 8,13.
3. A keresztyén élet olyan élet, amelyben mindenkor az összetett Szellem általi megölés alatt állunk; ezt a naponkénti megölést a bensőnkben lakozó Szellem hajtja végre a környezet által mint a megölő fegyverrel.
4. Istennek az isteni és szuverén elrendezése alatt Krisztus halálának megölése alatt minden a javunkra [„jóra”], az átformálódásunkra, dolgozik; a „jó” a Róma 8,28-ban nem fizikai személyekkel, ügyekkel és dolgokkal függ össze; csak Egyetlen jó van – Isten – Lk 18,19:
   a. Minden személy, minden ügy és minden dolog velünk kapcsolatban a Szent Szellem eszköze, hogy a javunkra munkáljon, hogy tömve legyünk jóval (Zsolt 68,19a), Magával a Háromegy Istennel (vö. 1Móz 45,5; 50,20).
   b. Velünk kapcsolatban álló összes személyt és összes helyzetet úgy rendezi el Isten Szelleme, hogy megfeleljenek az Ő bensőnkben végzett munkájának, hogy átformálódjunk és áthasonuljunk Isten elsőszülött Fia képére – vö. Mt 10,29-31.

D. Az átformálódás végrehajtásra kerül bennünk, amint megtapasztaljuk a Szent Szellem fegyelmezését – Róm 8,2. 28-29; Héb 12,5-14:
1. A Szent Szellem bensőnkben végzett munkájának az a célja, hogy egy új lényt alkosson a számunkra, de a Szellem kívül végzett munkájának az a célja, hogy a környezetünk által a természeti lényünk minden szempontját lerombolja – vö. Jer 48,11.
2. Együtt kell működnünk a bensőnkben működő Szellemmel, és el kell fogadnunk a környezetet, amit Isten rendezett el a számunkra – Fil 4,12; Ef 3,1; 4,1; 6,20; 1Kor 7,24.

III. A szolgálat kijelentésből és szenvedésből következik – amit meglátunk, az a szenvedés által belénk munkálódik; így azzal szolgálunk, amik vagyunk:

A. Habár sok a szolgáló, nekik csak egy szolgálatuk van – az új szövetség szolgálata Isten újtestamentumi ökonómiájának véghezviteléhez; a mi Krisztussal való együtt munkálkodásunk célja, hogy végrehajtsuk az egyedülálló szolgálatot, Krisztussal szolgáljunk az emberek számára az Ő Teste felépítéséért – Csel 1,17; Ef 4,11-12; 1Tim 1,12; 2Kor 4,1; 6,1a.

B. Egészében a Testnek egy, egyedülálló testületi szolgálata van, de mivel ez a szolgálat Krisztus Testének a szolgálata, és mivel a Testnek sok tagja van, minden tagnak megvan a saját szolgálata az egyedüli szolgálat végrehajtásához – Csel 20,24; 21,19; 2Tim 4,5; Kol 4,17.

C. A szolgálat célja az általunk megtapasztalt Krisztussal való szolgálás, és ezt azok a tapasztalatok alkotják, hozzák létre és alakítják ki, amelyeket szenvedések, felemésztő nyomorgatások és a kereszt ölő munkája által nyerünk el Krisztus gazdagságából – Csel 9,15-16; Kol 1,24; Fil 3,10; 1Tim 4,6; 2Kor 1,4-6. 8-9. 12; 3,3. 6:

1. A Szellem szolgálata arra van, hogy elérjünk az isteni kijelentés csúcspontjára azáltal, hogy Krisztussal mint a Szellemmel (aki életet ad) szolgálunk – 8-9. 6. 3. vers; Jel 22,17a.
2. Az igazságosság szolgálata arra van, hogy belépjünk az isten-emberi életvitelbe azáltal, hogy Krisztussal nemcsak mint az objektív igazságosságunkkal szolgálunk, hanem mint a szubjektív és kiélt igazságosságunkkal is Krisztus valódi kifejeződéséért – Róm 5,17; Fil 3,9; Jel 19,8.
3. A megbékéltetés szolgálata arra van, hogy Isten szerint pásztoroljuk az embereket (egységben Krisztussal az Ő pásztoroló mennyei szolgálatában) azáltal, hogy Krisztussal szolgálunk mint a megbékéltetés igéjével, hogy Isten népét a szellemükbe mint a Szentek Szentjébe vigyük, hogy a szellemben lévő emberekké legyenek – 2Kor 5,18-20; Jn 21,15-17; 1Pt 5,2-4; 2,25; Jel 1,12-13; Héb 10,19. 22; 1Kor 2,15.
4. Azáltal, hogy teljesen belépünk egy ilyen csodálatos szolgálatba annak három szempontjában, az Úrnak módja lesz arra, hogy a gyülekezeteket bevigye egy új ébredésbe.

D. A nyomorúság a Krisztus minden gazdagságával való kegyelemnek az édes látogatása és a testet öltése; a kegyelem elsősorban nyomorúság alakjában látogat el hozzánk – 2Kor 12,7-10:

1. A nyomorúság által a Szent Szellem alkalmazza ránk Krisztus keresztjének a megölő hatását a természeti lényünkön, utat készítve a feltámadás Istenének, hogy belénk adja Önmagát – 1,8-9; 4,16-18.
2. A nyomorúság kitartást hoz létre, ami megszüli a kipróbáltság kvalitását – egy kipróbált kvalitást vagy tulajdonságot, ami a nyomorúság és próba megtapasztalásának és az azokban való kitartásnak az eredménye – Róm 5,3-4.

E. Isten szeretetként kiöntötte Magát a szíveinkben a Szent Szellemmel, aki nekünk adatott, mint a motiváló erő a bensőnkben, hogy minden nyomorúságunkban több mint győztesek legyünk; ennélfogva amikor bármilyen nyomorúságban kitartunk, nem szégyenülünk meg, hanem Krisztust éljük az Ő felnagyításáért – 5. vers; 8,31-39; 2Kor 5,14-15; Fil 1,19-21a.